

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir peti 2 lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Puțină psihologie religioasă

Între noi și între străini este deosebire mare în ceea ce privește judecata asupra factorilor, cari promovează sau împiedică dezvoltarea vieții religioase.

La noi, dacă cutare pătură socială, sau cutare oraș sau sat lasă mult de dorit în ce privește religiozitatea, verdictul este repede gata: Preoții sau preotul cutare poartă vina, nu are inimă de apostol, nu muncește desul, nu cunoaște, nu se interesează de nevoile sufletești ale păstoriților săi!

Nu încapă îndoială, și preotul poate să poarte vina pentru mentalitatea și faptele turmei sale, — dar în anumite margini, pentru că sunt alte împrejurări și alți factori cari independent de voia și munca preotului influențează spre bine ori spre rău viața sufletească a credincioșilor săi.

Sociologia și statistica sunt astăzi științe, care au descoperit norme, legi după care se desfășură viața socială, și față de care o voință și o cultură personală va putea să facă foarte puțin.

Avuția influențează oamenii într'un fel, sărăcia într'altul. Clima, terenul, viața economică, comerțul, industria, năruirile, care prin vechimea lor au primit un fel de sancțiune încing sufletele cu brâu de fer, peste care un poți străbate ușor. «Vorbă să fie, vor zice mulți cari privesc sufletul omului ca o ceară caldă, pe care poți să o modelezi cum îți place. Nu cumva la urma urmelor preotul ar putea fi scuzat de orice răspundere?»

Nu, asta nu o zic nici eu, însă ceea ce afirm cu tot curajul creștinesc, este faptul că lumea care ne judecă cu multă severitate, ori nu cunoaște, ori nu vrea să cunoască greutățile cu care ne luptăm noi preoții, când e vorba de căma sufletească a credincioșilor, și poate nici noi nu ne dăm seama de imponderabilitățile sufletești, care ne stau în cale. Și e sigur, privind viața noastră bisericească, că toți preoții cunoaștem din studiile noastre mai bine ori mai rău, pe Hristos; însă, deosebită onoare excepțiilor, cei mai mulți nu cunoaștem pe dinlăuntru turma credincioasă. La vârsta de 24—30 ani după ce am trăit într'o atmosferă ideală, care ne-a lăsat să întrevădem prea puțin ce forțe sunt patimile și interesele omenești, sântem așezați în fruntea unor oameni și credincioși, cari privesc și judecă viața cu altă măsură, cu altă experiență, decât noi.

În școală, a trebuit să vezi pe Hristos și pe apostoli așa cum au fost, luminați, energici până la moarte pentru triumful

adevărului. Aceste figuri mari și sfinte nu s'au abătut nici un fir de păr dela credința lor; acolo unde au trebuit să mângăie, au mângăiat cu dragă inimă; unde au trebuit să tămăduiască, au tămăduit, ruși de foame și de sete și fără adăpost; dar și acolo unde au trebuit, în interesul sănătății sufletești, să descopere mișelia fariseilor și cărturarilor, au descoperit-o și au lovit-o fără milă.

Și acum să ne întoarcem ochii, dela acest tablou admirabil, la preotul nostru tinăr sau bătrân, și întrebați-i blânzi și liniștiți cum au făcut ei în viață? De ce s'au ținut mai mult: de tactica lui Hristos și a apostolilor, sau de tactica oamenilor, cari sânt de părerea că mai bine să rămână o bună porțiune de adevăr în întunec, decât să fi fără tact pastoral, și să superi pe cineva de dragul adevărului. Suprema înțelepciune pastorală este să-ți păstrezi turma și dacă poți să o mărești, indiferent cum va fi viața pe dinlăuntru a turmei. Tragedia a fost și este aici, întrebarea încă e deschisă și nerezolvită ce ideal să dăm preotului să rămână credincios acelei atmosfere calde, frumoase și idealiste din școală, să se acomodeze în sus cătră Hristos, sau să fie cu tact și să cedeze din convingerea lui azi una, mâine alta, și să se acomodeze în jos oamenilor pe cari îi păstorește, să slujească la doi domni, cum va putea și cum va ști. Să vă aduc un exemplu ca să fiu înțeles: Intr'o seară stam de vorbă cu un preot mai bătrân și discutăm chestii sufletești, și eu îl ascult cu drag. Îmi povestește întâmplări din o viață preoțească de a noastră de aproape 40 de ani. Mi-a spus tot, cum nu i-a rodit țarina, cum și-a câștigat cu lacrimi și cu sudoare o căsuță, cum a umblat rupt, cum și-a crescut copiii cu chin și vai, cum a fost și el odată tinăr, oacheș și subțirel, cu ochii și inima înflăcărată, și cum a crezut și el că are să fie al doilea «popa Tanda», și din povestirea lui văd că viața l-a îngenunchiat treptat până s'a ales din el acest om bătrân cu fruntea încrețită de gânduri, cu fața blândă, osoasă și suptă de necazuri. Să-mi spui drept, Părinte, ce ai făcut sfîntia ta în viață, ai vorbit cu îndrăzneală creștinească, sau ai tăcut și ai răbdat și te-ai împăcat cu împrejurările din sătisorul dale? «La început am vorbit, am voit să înesc și să premenesc toate; dar după aceea am tăcut și am răbdat și m'am împăcat cu viața așa cum este. În satul meu, precum vezi, este o familie mare și numeroasă care a dominat înaintea mea și va domina și după mine. Preotul care va veni în urma mea de se va lăsa răpit

de idealuri și nu se va acomoda, cum m'am acomodat eu, va fi strivit».

Acesta este un exemplu, și eu mai cunosc zece; și acum să ne întrebăm unde este libertatea de acțiune a preotului nostru, care este legat cu aceea ce este esențial în viață, cu pâinea, de popor. Vor iubi preoții noștri pe Hristos, vor iubi biserica, însă își iubesc și aceea ce este firesc să-și iubească, și familia lor.

Ne dăm noi seama, că preotul nostru, ca Gulliver în țara piticilor, este legat pe loc cu mii de firicele, care toate la un loc luate fac o legătură puternică...

Preotul nostru trebuie făcut independent, față de ori și cine; să-i deslegăm mâinile și picioarele ca ale lui Lazar, care a ieșit din mormânt, și să-l lăsăm să meargă. Preotul nostru dela sate, care azi a împrumutat cele de lipsă dela unul, mâne dela altul și care este supusul votului obștesc, nu va putea să aibă curajul pe amvon și în scaunul mărturisirii, ca alți preoți, cari sânt stăpâni în biserica lor. Preotul va trebui să fie umil și blând unde se cere, dar el va trebui și fie mândru și neînduplecat în multe împrejurări ale vieții. Ei, și această libertate de gândire și de acțiune preotul nostru nu o are, pentru că pe acela care te hrănește nu-l poți cârmui și judeca fără nici o înrăurire. Beneficiul preotului și drepturile lui, așa cum sânt astăzi, nu sânt chestiuni de administrație bisericească, ci catehonen probleme sufletești.

E primăvară frumoasă pe la noi, au sosit cocostârcii și rândunelele, și după acești soli ai primăverii o să sosească pompă prea frumoasă. Grădinile și livezile s'au albit, dar nu de neaună, ci de flori albe și fragede. Și acum, când toată suflarea părăsește satul și iese la lucrul câmpului, îmi încep și eu preumblările. Când mă obosesc, mi-e drag să mă opresc la hotarul satului, și privesc cu admirație. Barda e grea, dar lovește cu siguranță, măestrul e sigur de lemnul lui: unde dă acolo se creapă. Boabe grele de sudoare curg de pe fruntea lui, — dar la urmă are mângăierea că lemnul s'a supus, a luat forma care i-a plăcut lui, și va servi scopul pentru care l-a menit. Vorbim de vreme, de necazuri, de Dumnezeu și de oameni; la urmă măestrul admite, că e mai grea meseria mea decât a lui. Rotarul cunoaște fiecare lemn, și numai pe acela îl primește despre care e convins, că se poate folosi pentru roate, pentru inimă la car; — dar eu nu pot cunoaște materialul pe care trebuie să-l lucrez. De câteori fețele cele mai evlavioase acopăr inimi înrăite, de câte ori sub limba care vorbește dulce, se

ascunde veninul! Rotarul meu lucră cântând și asudând, și când vine seara, barda o așează într'un colț să se liniștească și ea, ca și stăpânul, care adoarme mulțumit. Și eu? Alerg toată ziua, și când îmi plec capul pe pernă, vorba poetului: «Somnul, vameș vieții, nu vrea să-mi ieie vama», pentru că mă gândesc că ce frumoasă și totodată ce tragică e viața preotului, când el nu poate alege materialul din care să închege car lui Hristos, — el și din dud, și din nuc, și din oțetar, și din salcă, are chemarea să formeze inimă și roată...

Prot. Dr. Ștefan Cioroianu.

Vizitațiunea canonică

În toate comunele județului Treiscaune, pe unde trece I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul nostru Nicolae, pentru a răspândi cuvântul de lumină și bunăînțelegere, de care avem trebuință în toate timpurile, este întâmpinat pretutindeni cu nemărginită dragoste și venerație de credincioșii bisericii noastre și de toate autoritățile din partea locului.

Continuăm raportul despre această vizitațiune canonică:

In Chichiș

Duminecă după amiază la ora 4 I. P. S. S. cu întreaga suită a plecat la Chichiș. În mijlocul comunei, sub o frumoasă poartă triumfală, este primit de întreaga comună în frunte cu primarul, care-l bineventează. Răspunde I. P. S. S. La ușa bisericii e așteptat de preotul Greceanu. Sărută crucea și evanghelia. Oficiază vecernia. Urmează predica, talmăcită pe ungurește de asesorul L. Triteanu. Credincioșii sânt emoționați până la lacrimi, auzind cuvintele înțelepte și blânde ale arhierelui lor.

După predică I. P. S. Sa primește salutul preoților locali: reformat și unitar. Le răspunde I. P. S. S.

Văzând Arhierul starea desolată a edificiului bisericesc, a reținut membrii comitetului în biserică. I-a îndemnat, că și până le va ajuta Dumnezeu să-și ridice un lăcaș potrivit, să facă reparațiile strict necesare la actualul edificiu, spre care scop i-a sfătuit să pună la cale o repartiție, contribuind I. P. S. Sa 500 Lei, pe care i-a predat episcopului. Tot 500 Lei a oferit deputatul Al. Iteanu, iar cantorul local Mirică a promis 1000 Lei. Comitetul mulțumind I. P. S. Sale pentru înțeleptele sfaturi și povești, a decis ca încă în decursul acestei veri să repareze biserică.

Comitetul s'a plâns apoi I. P. S. Sale că n'au preot de 5 ani și se roagă a li se trimită un păstor, ca să grijească de ei. Li s'a promis îndeplinirea dorinței în cel mai scurt timp. A urmat apoi o scenă înduioșătoare. Comitetul a comunicat Arhiepiscopului modul barbar cum au fost terorizați în anul 1916 de fostul protopretor Gábor să-și părăsească legea străbună. Au fost amenințați cu confiscarea averii și transportarea în Galiția a tuturor acelor, cari nu-și lasă legea. La aceste amenințări un fruntaș a replicat protopretorului, că acum nu e război religionar (vallasháboru), ci războiul țării noastre, pentru care și fiii noștri se luptă pe front cu alte țări. Dar n'a ajutat nimic. Bieții oameni, contra voiei lor, au fost declarați de trecuți la reformați și biserică noastră închisă.

Dar soarele dreptății a răsărit. Cei declarați fără voia lor trecuți, s'au reîntors în sinul bisericii noastre, și cei puțini rămași în altă lege se vor întoarce îndată ce vor căpăta preot. I. P. S. Sa a lăudat de nou țaria și statornicia lor în credința creștină.

Sara la ora 7 a urmat plecarea la Bacitelec.

In Bacitelec

Ca și în Chichiș, porți triumfale, primire din partea primăriei în mijlocul comunei. Se oficiază serviciu divin, stropirea credincioșilor cu apă sfințită; apoi predică, care n'a mai fost trebuință să fie tradusă în limba maghiară, căci aici toți credincioșii știu românește. Biserica e în stare bună. S'a făcut examinarea arhivului parohial.

I. P. S. Sa abia cătră miezul nopții s'a înopoiat la Sfântul Gheorghe, iar a doua zi, Luni, în 8 Mai n. am plecat la Ozun.

In Ozun

Plecăm la ora fixată în program. Vremea posomorâtă. Plouă. Ne conduce un grup de călăreți. În mijlocul satului poartă triumfală. Ne întâmpină secretarul comunei, Incze Balázs, cu o frumoasă și avântată cuvântare în limba maghiară. Relevă însemnătatea vizitațiilor canonice. Prin ele se ridică moralul de care masele au așa de mare nevoie. Relele de astăzi nu sânt provenite direct din război, ci din decăderea morală cu proveniență mai veche. Ridicarea moralei se va face numai prin biserică. Vizitația I. P. S. Sale e o mare și solemnă ocaziune. Ungurimea simte că ridicarea moralei ce trebuie să se facă, nu se poate decât prin biserică și prin ea își îmbie mâna de frăție.

I. P. S. Sa, în răspunsul ce-l dă, laudă atitudinea atât de bisericească a unui organ administrativ și e convins că sub un așa bun îndrumător pacea și bunăînțelegerea va domni între locuitori.

La biserică sântem întâmpinați de preotul Rădoi care prin cuvinte alese dă expresiune bucuriei credincioșilor de a vedea pe Arhierul în mijlocul lor. I. P. S. Sa răspunde, sărută crucea și evanghelia și, intrând în biserică mică, dar curată ca un pahar, oficiază slujba sfințirii apei, apoi vorbește despre sublimitatea învățăturilor creștine. Pentru că vorbirea să fie înțeleasă de cei de față, este talmăcită de asesorul Lazar Triteanu în ungurește. Toți ascultă și se pătrund de frumoasele cuvinte ce le aud.

După stropire cu apă sfințită se primesc în biserică delegațiunile diferitelor confesiuni. Vorbesc preoții reformat și rom.-cat., apoi primarul și delegatul comunității evreiești. I. P. S. Sa le răspunde la toți deodată, îndemnându-i la bunăînțelegere și armonie.

Lisnău

Arhierul cu întreaga suită în frunte cu un impunător banderiu pleacă spre Lisnău. Majoritatea locuitorilor unguri. Două bineventări: a primarului la intrarea în comună și a preotului gr.-cat. în mijlocul comunei. La biserică noastră, situată într'un loc admirabil la poalele unei coaste cu o tină pădure de fag, este întâmpinat de preotul locului Mihail Petru prin frumoase cuvinte. Ii răspunde înaltul prelat, apoi intră în sf. biserică, mică, ținută în stare bună, oficiază sf. liturghie și predică laudând țaria credincioșilor în credința strămoșilor și dându-le îndemnuri și învățături. Și aici părintele Triteanu le expune frumoasa predică în limba maghiară. Urmează în casa parohială recepțiile. Vorbesc preoții reformat și gr.-cat. I. P. S. Sa le răspunde.

Dobârlău

În drumul spre Dobârlău trecem prin comuna Biefalău, filie la Lisnău, unde avem 30 familii ortodoxe, care nu știu românește. În capul satului poartă de triumf. Vorbesc secretarul comunei și protopopul reformat. Le răspunde I. P. S. Sa. — Trecem spre Dobârlău strămtorat între dealuri stătătoare de 2 păraie crescute din cauza ploilor. Intrarea în sat a fost una dintre cele mai pitorești. O frumoasă poartă triumfală așezată pe un drum strămt fără șanțuri pe margine, ci numai pajiște, părau și sălcii. Poarta pare că era crescută acolo. I. P. S. Sa este întâmpinat de fiul acestei comune, președintele judecătoriei de ocol din Sf. George, Dr. Oltean. Primire călduroasă și românească, căci aici toți credincioșii știu românește. I. P. S. Sa a rostit una dintre cele mai frumoase cuvântări ce le-am auzit: Am venit să ne smerim sufletele în fața Aceluia care ne-a ajutat să ni se plinească dorința, cu care au intrat în mormânt moșii și strămoșii noștri. Astăzi avem nevoie mai mare de darurile bisericii ca să putem pune adevărata temelie a țării noastre. Să ne ferim a pune o temelie slabă, căci atunci ne vom asemăna cu cel din sf. Scriptură care și-a zidit casa pe nisip. Am văzut cum s'a surpat sub ochii noștri împărăția zidită pe nisip. Noi trebuie să ne zidim casa dreptății, a iubirii, a nădejzii, căci așa vrea Dumnezeu. Toate năcazurile ce le-am îndurat veacuri de-arândul, au fost ca să ne curățe sufletele prin suferințe, ca acum să ne putem ridica spre a ne îndeplini misiunea. Cu bunăînțelegere să ne dăm mână cu mână, să ne smulgem din vitregimea trecutului, pentru a ne asigura viitorul nostru frumos. Ca iarba ce nu o poate culca vântul și ca stejarii ce nu i rupe furtuna, așa să ne stea rândurile în lupta vieții de acum. Rana rămasă în suflete după război, numai un singur doftor o poate vindeca,

doftorul sufletelor, Isus Hristos. Dacă lumea l-ar iubi mai mult, altă înfățișare ar avea fața lumii, și altele ar fi raporturile dintre oameni. S'ar împrăștia ca fumul toată răutatea și vrajba. — La urmă li-a spus: Alergați după lumină, trimițându-vă copiii la școală, căci luptă între poame nu se mai dă cu ascuțit de sulii și de sabie, ci de armele luminii.

A vorbit apoi cu credincioșii, cari se jeluiesc că sânt lipsiți de preot. Li se pune în vedere că dorința are să li se îplinească.

In Marcoș

Marți, 9 Mai 1922.

Vremea ne favorizează. Încă de cu seară se prevedea timp frumos. Cu el am început vizita câtorva sate românești.

Părăsim Dobârlăul de dimineața, ca totdeauna având în program trei sate de parcurs; în 20 de minute sântem în Marcoș. Numele comunei sună ungurește, ca în ciuda lui să fie curat românesc, fără nici un străin. Situat într'o romantică gură de vale la poalele dealurilor pline de pădure verde de fag, are poate cea mai frumoasă poziție din satele din împrejurime. Drumul fiind depărtat de poalele dealurilor, ne lasă priveliștea deschisă. La răscruce ne așteaptă popor în haine de sărbătoare, înșiruit pe marginea drumului. Primirea și bineventarea simplă, fără ceremonie, ne-a impresionat adânc. Intrăm în strigăte de: bine ați venit și să trăiască!

Satul ca o grădinuță, cu gospodării, bine aranjat, cu toate că nu sânt oameni bogați. Și aici e biserică fără preot, deși are biserică frumoasă, zidită de I. Popescu, fiu al locului, în 1864 și restaurată tot de el în 1912. Acest om temător de Dumnezeu, trecând fără stare în vechiul regat, îmbogățindu-se prin muncă cinstită, din averea câștigată au zidit cu totul 6 biserici. Marcoșenii au și școală frumoasă și casă parohială nelocuită. Școala e și acum confesională, susținută de credincioși cu ajutor de stat. E bine cercetată, — ceea ce nu prea este obicei la munte și prin părțile acestea primăvara când se începe munca de câmp. Din 140 elevi o cercetează 86. Oficiăm sfințirea apei cu bisericuța tixită de oameni. După serviciu I. P. S. Sa rostește o instructivă predică, urmărită cu multă atențiune.

De pe fețele celor ce ascultă vezi în tot locul efectul puternic al vorbelor și sfaturilor spuse cu convingere de înaltul Prelat. Efectele se vor simți negreșit ani de-a rândul. Stropitul cu apă sfințită e primit cu multă smerenie de fiecare. Țin să amintesc că în tot locul unde s'a oficiat serviciu, s'a împărțit fiecăruia din credincioși ori anafură, ori a fost stropit și binecuvântat, pe lângă predica spusă pe înțelesul tuturor, unde s'a putut aducându-se în legătura cu nevoile, necazurile și bucuriile locale. A urmat apoi *inspecția oficiului parohial* și a școlii. Învățător I. Neguț. I. P. S. Sa s'a interesat de progresul copiilor, prin mai multe întrebări din diferite obiecte. Rezultatul fiind mulțumitor li s'au adresat cuvinte de îmbărbătare tinerelor mlădițe, pe lângă distribuirea de cărți de rugăciuni; la urmă li s'a împărțit binecuvântarea arhierască.

Teliu

Un grup frumos de călăreți ne conduce cu alai până în Teliu. Comuna mare cu numai 1/3 parte români, cari toți știu românește. La poarta de intrare în sat lume multă de ambele naționalități.

Biserica fiind într'o margine, parcurgem strada principală. Sat frumos cu tot așa de bune gospodării ca și celelalte.

Înainte bisericii ne așteaptă toți credincioșii. I. P. S. Sa e bineventat de preotul local Cojocariu. După răspuns intrăm în biserică. Biserica veche, pe pictura de pe pereți găsim anul 1790.

Se oficiază cu mare solemnitate liturgia. Urmează predica I. P. S. Sale despre înnoirea sufletului și poruncile dumnezeiești.

După împărțirea anafurei I. P. S. Sa e condus în ornate de preoți până la locuința preotului, unde luăm masa și se primesc diferite delegații.

A urmat examinarea arhivei parohiale, și s'a aflat în regulă.

Starea Principesei Elisabeta

Telegrame din Atena anunță că starea Principesei moștenitoare Elisabeta s'a agravat.

MM. LL. Regele și Regina au plecat în seara de 14 l. c. cu tren special la Constanța, unde în ziua următoare, Luni, s'au imbarcat pe un contratorpilor român plecând la Atena.

Prin decret regal, în lipsa din țară a Soveranului, toate lucrările administrative publice care cer întărirea regală, se vor supune aprobării consiliului de miniștri, sub rezerva sancțiunii regale ulterioare.

În toate bisericile din țară se vor face rugăciuni pentru grabnica însănătoșire a Principesei Elisabeta.

Știrile din urmă vestesc o ușoară îmbunătățire în starea bolnavei.

Comunicat

Sosind la Consistor în continuu cereri netimbrate, se atrage din nou atențiunea p. protopopi și preoți, că toate cererile particulare de cuprins pur privat trebuie să fie timbrate cu timbru fiscal de 1 (un) Leu, iară copiile legalizate cu 2 (doi) Lei — și certificate (atestatele) cu 1 (un) leu, plus timbru de ajutor de câte 25 bani la fiecare. Cererile înaintate of. protopopești încă trebuie astfel timbrate.

Cererile netimbrate nu se vor rezolvi, ci vor fi trecute la dosar.

Consistorul arhidiecezan.

Comunicat

Se atrage atențiunea preoților asupra circulației de mai jos a C. F. R. relativ la modul de obținere a carnetelor de identitate pentru călătorie cu preț redus (50%) pe seama soțiilor și copiilor lor. — Cererile timbrate cu 1 Leu 25 bani se vor, înainta Consistorului însoțite de fotografie și recipisa de plată la oricare gară a C. F. R. (pentru soții 5 Lei) iar nu la percepător. Să nu se uite să se arete numărul carnetului soțului respective tatălui. —

În conformitate cu noile dispozițiuni ale Ministerului de Comunicații pentru călătoria pe C. F. R. cu preț redus a funcționarilor, soțiilor și copiilor lor, vă aducem la cunoștință următoarele:

A) Referitor la copii

1. Dela 1 Ianuarie 1922 s'a aprobat de către Ministerul de Comunicații acordarea de «Drept carnete de identitate» pentru călătoria cu preț redus pe C. F. R. a copiilor funcționarilor Statului în condițiunile următoare:

a) Emiterea lor se face de către autoritatea de care depinde părintele copilului pe baza unei cereri în care să arate: numărul carnetului său de identitate și clasa, pe lângă care anexează o dovadă că copilul este legitim, data nașterii (anul și luna) o fotografie pe fondul alb, actuală, semnată de titular (fără carton) format 6 cm. x 8 cm. și suma de 1 leu în numerar.

b) Emiterea de astfel de carnete nu se face decât pentru copiii dela 10 ani până la majorat.

c) Durata de valabilitate a acestor «drept carnete» este de 1 an, ele preschimbându-se la începutul fiecărui an calendaristic.

d) «Drept carnetul» dă dreptul posesorului său de a face 12 călătorii de ducerea și întoarcere într'un an, plătiind 50% din taxele tarifare.

e) În caz de pierdere, posesorul va anunța imediat Ministerul Comunicațiilor, serviciul permiselor, spre a se da circulară de anulare, nemai eliberându-se altul pentru anul în curs.

B) Referitor la soții

2. Soțiilor funcționarilor li s'au dat dreptul la 12 călătorii pe an, în loc de 4.

În acest scop s'au confecționat «carnete foi» ce urmează a fi atașate la carnetele de identitate.

Pentru obținerea acestor «carnete foi» este nevoie a se comunica numărul carnetului emis și a se înainta taxa de 1 leu în numerar.

Soțiile care n'au obținut până la data acestei comunicări carnete de identitate, vor trimite Ministerului recepisa de plata taxei de 7 lei pentru clasa I-a, 5 lei pentru a II-a și 3 lei

pentru clasa III-a, arătând în petițiune numărul carnetului soțului.

3. În caz când funcționarul a pierdut dreptul la carnetul de identitate prin demisiune, distituire sau decedare, ni se vor trimite toate carnetele de identitate spre a fi anulate.

Pentru carnetele preoților se vor trimite pe viitor recipisa dela orice gară a C. F. R. despre plățirea taxei de 4 (patru) Lei. — Plățile făcute la percepțorate nu sânt valabile.

Următorii preoți, cari au fotografii la Consistor întrucât nu vor fi primit carnet, să înainteze numai recipisa despre plățirea taxei de 4 Lei la oricare gară și le vom esopera carnetul:

N. Tiu, Bărsău, Sim. Vințan, Certejul sup, Zah. Tilicea, Vaidei, G. Dogariu, Teliu, Ioan Iar, Simeria, A. Baci, Orăștioara inf, I. Ivan, Podele, D. Secărea, Balomir, I. Fugăță Luncoiul inf, V. Floca, Făgăraș I. Blaga, Jibert, Ir. Bucșa Roadeș, Vasile Răduleț, Berivoiu mici, Sol. Becșa București, I. Marcu, Broșteni, O. Andreiu, Căstău, I. Floca, Zlagna, G. Șolca, Calbor.

Consistorul arhidiecezan.

Știrile zilei

Academia Română și-a început sesiunea generală anuală Luni, în 15 l. c. la ora 3 d. a. S'a ținut sedință publică, în care dl. lac. Negruzzi, secretarul general, a citit raportul despre lucrările săvârșite în 1921—22.

Căsătoria regelui Alexandru al Sârbiei cu principesa Marioara a României a fost fixată pentru ziua de 1 Iunie 1922. La oficierea căsătoriei vor fi la Belgrad toți membrii familiilor noastre regale și princiare, însoțiți de dnii N. Mișu, ministrul, și general Paul Angelescu, mareșalul palatului, de doi adjutanți regali și două doamne de onoare. Guvernul va fi reprezentat prin dl. I. Brătianu, președintele consiliului de miniștri, însoțit de dnii Duca și general Mărdărescu.

Mare concert în Ziua de 10/23 Mai. Asociațiunea din Sibiu organizează în sala Urania, cu prilejul sărbătorii naționale de 10/23 Mai 1922, un concert dat de un cor de 300 de persoane, formate din elevele și elevii școalelor române din Sibiu, sub conducerea dlui N. Oancea, cu concursul orchestrei orașului. Program bogat. Cuprinde: cântece, coruri mixte, recitări, balada «Înșiră-te mărgărite» pentru cor, soli și orchestră. Începutul seara la ora 8 precis. Alte amănunte se pot afla în afișe.

Lui George Coșbuc. Duminecă, în 14 l. c., s'a pus la inițiativa universității clujene o placă de marmoră la casa din comuna Hărdău, unde s'a născut poetul Coșbuc. La comemorare au asistat profesori și studenți din Cluj, precum și rudeniile poetului. Placă de comemorare are inscripția: «Aici s'a născut fericitul George Coșbuc, poetul țărânimii, marele meșter al graiului românesc», după care urmează patru versuri alese din poeziile sale.

† Arseniu Bunea viceprotopop onorar, secretar al Comitetului Fondului școlar al fostului Regiment român I grănițesc etc. și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Duminecă în 14 l. c. la ora 9½ a. m. în vârstă de 71 ani. Rămășițele pământești ale decedatului s'au depus spre veșnică odihnă, după ritul bisericii române unite, Marți în 16 l. c. la ora 3 p. m. din capela cimiterului orașenesc. Odihnească în pace!

Teatru românesc. Compania dela Teatrul Popular din București, sub conducerea măească a dlui I. Morțun, a jucat aseară în Teatrul Sibiului comedia hazlie *Extemporalul*, în 3 acte, de Sturm, localizată de P. Gusty. Acțiunea piesei se potrivește timpurilor noastre în mai multe puncte. Artiștii, în deosebi dl. I. Morțun, damele Zamora, Bădescu, dnii P. Georgescu, Brezeanu, Carabin, au interpretat piesa în mod magistral, și au produs în sală veselie și mulțumire generală. Astfel de trupe merită întreg sprijinul publicului, care înțelege menirea unui teatru românesc în părțile noastre.

Piesă teatrală. Au apărut piesele următoare, scrise de cunoscuta scrisoare, dna Constanța Hodoș: *Judecătorul*, dramă într'un act, *Măntuirea*, dramă modernă într'un act; *Teatru de copii*. Prețul 3—6 Lei. De vânzare în librării și la autoară în Sibiu, str. Școalei 3.

Notă din cercurile bisericești ale Rusiei s'a trimis la conferința dela Genova. În această notă, cu raport la libertatea confesiunilor religioase în republica sovietelor, se arată următoarele: Timp de patru ani și jumătate de regim bolșevic, această libertate n'a împiedicat executarea a 28 de episcopi și a mai mult de 1000 de preoți. Numele episcopilor sânt toate cunoscute. Printre dâșii se numără episcopul Voronei, episcopul Tihon, care a fost ars într'un cazan, și episcopul din Perm, Andronic, căruia i s'au scos ochii. Numeroși preoți au fost răstigniți. Patriarhul Moscovei a fost de mei multe ori încarcerat. Procesunile înterzise. Numeroase biserici sânt transformate în cinematografe și în teatre. Capelele caselor private suprimate. Relicvele profanate. La primăria din Moscova se citește această inscripție: «Religia este un opium al poporului». În timp ce se ține conferința la Genova, în Rusia se rechiziționează din biserici vasele sacre, și alte obiecte de valoare, printr'un decret al guvernului sovietelor. Această violarea bisericilor a provocat protestarea credincioșilor. În numeroase biserici s'au produs încăerări, răniți și morți, și s'au făcut arestări.

La «Legatul Ana Stan n. Vidrighin» al «Fondului Azilului Victor Tordășianu» întemeiat de Reun. rom. de înmormântare din Sibiu au mai dăruit: Mateiu Voileanu, asesor consistorial, Sibiu, și soția Octavia suma de 100 lei; Gheorghe Maior, profesor la școala normală «Andrei Șaguna» și soția 30 lei; Ioan Marcu, cond. librăriei arhidiecezane, Sibiu, secretarul reuniunii, și soția 20 lei. Starea legatului cu aceste sume este de 1750 lei. Pentru aceste dăruiri exprimă mulțumită directorul reuniunii: T. Popovici, prof.

Milionar. Unul dintre prietenii lui Troțki spune că acesta, de când a luat moștenirea țaristă, s'a făcut milionar. Se pare că așa cere dreptatea socială a comunismului în Rusia sovietelor, mai rele ca regimul țarist.

Mulțumită

Cu prilejul morții neașteptate a neuitatului nostru Arseniu Bunea, din cauza depărtării iubiților lui fii și frați — anunțarea morții nu s'a putut face la timp și la toți, cari l-au cunoscut și l-au iubit. Cerem scuze pentru aceasta; totodată mulțumim sincer tuturor, cari ne-au consolat și au luat parte la actul înmormântării.

Jalinca familie.

Credința și biserica noastră

— Cuvinte rostite la concursul de paroh în parohia ortodoxă română din Aiud, de Pr. Iosif Pop —

(Sfârșit)

Fraților! În rândul popoarelor, cari au primit Evanghelia creștină din cele dintâi veacuri ale propoveduirii ei, este și neamul nostru. Dacă am spus mai înainte, că idealul creștin a fost element de viață, care a renăscut omenimea, apoi pentru neamul nostru este istoricește adevărat, că, pe lângă viețuirea împreună și limba latină, legea creștină, mai ales legea creștină, a fost mijlocul, prin care s'a făcut transformarea locuitorilor băștinași ai Daciei și a coloniștilor aduși de Traian, dând naștere poporului românesc de azi. Astfel, când acest popor apare în istorie, el apare român și creștin în același timp. Legea creștină este pentru el legea românească, legea sufletului său. În concepția sa populară ideea religioasă se identifică cu ideea națională. Aceste două idei sânt produsul aceluiaș proces istoric.

Ear când legea creștină a ajuns a-și crea forme de organizare și când, mai târziu, în biserica lui Hs., una și nedespărțită la început, s'a produs marea despărțire, poporul român a rămas credincios vechei sale credințe, așa precum ea era păstrată în biserica ortodoxă a Răsăritului, spre care îl îndruma și așezarea sa geografică. Biserica ortodoxă a devenit astfel biserica neamului românesc.

Vedeți, fraților, este o însușire caracteristică a bisericii ortodoxe, din care ea își face un titlu de glorie, că — păstrând originalitatea și unitatea credinței — s'a identificat cu interesele speciale ale fiecărui popor care a primit-o, naționalizându-se și în timpul mai nou, a știut să țină seamă, în organizarea sa, de principiile de evoluție socială și progres, democratizându-se.

Această nu însemnează, că biserica ortodoxă este roabă a statului. «Biserica ajunge roabă a statului — zice un scriitor bisericesc — numai atunci, când nu-și îndeplinește misiunea ei divină cu mijloacele spirituale pe cari i le-a hărăzit dumnezeul ei întemeietor» (R. Cădea, Concordatele, pg. 138).

Și, dacă, biserica ortodoxă nu se poate lăuda cu trecut de mărime lumească, ca alte biserici, aceasta se datorește împrejurărilor politice vitrege, în care a trebuit să trăiască. Ea însă nu are motiv să fie geloasă de Sucesele altor biserici, — succese cari de atâteori au fost contrare menirii și spiritului Evangheliei lui Hristos. Ea a rămas o biserică populară, care a avut soarte — bună sau rea — a neamurilor cari au primit-o, care nu a avut și nu are tendințe contrare rosturilor lor naționale.

Pentru neamul românesc biserica ortodoxă, după atâtea veacuri de împreună viețuire și desvoltare, s'a adaptat cu totul ființei noastre naționale. Ear sufletul național a adăus și el câte ceva din elementele vieții sale — ființei divine a bisericii. Astfel sânt o seamă de datini, care au intrat în practica vieții religioase a poporului nostru și a căror origine se reduce la timpuri foarte îndepărtate, înainte de creștinism. Acestea, împreună cu credința bisericii ortodoxe, constituie «legea românească». Ortodoxia este la mijloc — zice dl. N. Iorga — din jur împrejur stă însă munca și suferința noastră.

Insemnătatea, pe care a avut-o pentru noi biserica noastră este așa de mare cum anevoie se va afla la alt neam și altă biserică. Ea a fost corabie, care ne-a ajutat să trecem, prin valurile furtunoase ale trecutului nostru, la limanul mântuirii. Ea a fost ca o maică bună, care ne-a mângăit cu gingășie, ni-a desăvârșit graiul dându-ne o limbă literară, ne-a ocrotit prin vitregimea timpurilor și ne-a ferit de înstrăinare. Prin biserica noastră s'a păstrat legătura și unitatea sufletească între fiii respirați ai neamului. Ea a cultivat dragostea între frați și, păstrând și cultivând sufletul național, a pregătit condițiile unirii naționale, pe care am ajuns-o.

Petru marele rol de conservare națională și neprețuitele servicii, pe cari ni le-a adus biserica noastră, au ținut înaintașii noștri cu atâta statornicie la dânsa.

Marea însămnătate a bisericii în viața sufletească a neamului nostru au simțit-o și străinii, cari, în timpul cât ne-au stăpânit și în lupta de desființare națională pornită asupra noastră, si-au îndreptat atacurile mai ales în contra bisericii românești, știind că aceasta este cetatea în care rezidă tăria noastră. Atacurile lor au rămas neputincioase în fața conștiinței religioase, mai tare decât zidul, cu care s'au împotrivit înaintașii noștri. În tot trecutul nostru o singură dată se pare, că această conștiință a făcut un act de slăbiciune, aici în Ardealul suferințelor. Însă acest act nici atunci n'a plecat din rândurile poporului de jos, care stăruia în credința străbună, ci acel act al «unirii» din 1700 pornea din rândurile căpeteniilor și a unora dintre preoți.

În concepția sa religioasă poporul român întreg — a avut și are aceeași nedespărțită credință. Nici cea mai subtilă psihologie a maselor nu va putea constata, că — pe lângă disparențe diferențieri locale — în ideile sale religioase și în manifestarea externă a acestor idei, în practicele sau datinele sale religioase poporul român n'ar fi de aceeași credință, de aceeași lege, pe care el o numește «lege românească».

Fraților, — încă un cuvânt și am terminat. Este o constatare, pe care ne-am obișnuit a o spune așa de adeseori în timpul din urmă, că adevărata viață modernă, precum și viața noastră națională și de stat nu are mai grabnică și arzătoare trebuință decât de o regenerare morală. Dacă însă voim de fapt să și facem această regenerare, să începem prin a ne ispiți intim și sincer, și a căuta să realizăm fiecare în sufletul nostru, în particular, progresul moral, din care apoi va rezulta și regenerarea socială. Această regenerare nu se va putea face decât prin o întoarcere la credința religioasă propovăduită de Evanghelia Mântuitorului Hristos. Cu această sfântă credință și în rândul cel dintâi prin biserica noastră străbună, la care au ținut înaintașii noștri cu prețul atâtor jertfe, vom putea ajunge la adevărata înnoire morală, precum și la desăvârșirea unirii sufletești între toți fiii neamului. La această operă de înnoire morală prin cre-

dința strămoșească ne cheamă — pe lângă glasul conștiinței noastre și a trecutului nostru — și glasul iubitor al bisericii, în care — după cuvintele Sf. Ioan Gură-de-Aur — trebuie să ne punem toate nădejdiile noastre, care a fost în trecut și va trebui să fie și în viitorul nostru național adăpostul și mântuirea.

Nr. 392—922

(61) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III a Almașului de mijloc, protopresbiteratul Geoagiu, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fașionate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Concurenții sânt poștiți a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterat în termenul deschis și pe lângă observarea dispozițiilor reglementare a se prezenta în comună spre a face cunoștință poporului.

Geoagiu la 6 April 1922.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al tractului Geoagiu în înțelegere cu comitetul parohial.

V. Goron
protopop.

Nr. 69/922.

(49) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă neputinciosul paroh Eustatiu Cibu, în parohia de clasa I Dala-română, protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dotația: jumătate din venitele fașionate în coala B. pentru salariul dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul statorit, subsemnatului oficiu protopresbiterat, și să se prezenteze cu observarea dispozițiilor Regulamentului pentru parohii, înainte de alegere, poporului în biserică spre a celebra, respective a cuvânta și cânta.

Oficiul protopresbiterat al Sebeșului în înțelegere cu comitetul parohial concernent. Sebeș, 8/21 Martie 1922.

Sergiu Medean
protopop

Nr. 7—1922.

(85) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei urbane ortodoxe române Zălau aparținătoare protopresbiteratului Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fașionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Alesul va fi obligat să provadă catehizarea elevilor noștri dela toate școlile de ori ce categorie din Zălau, și să îndeplinească și datoria de preot al garnizoanei din acest centru.

Reflecții la acest post își vor înainta în termenul deschis cererile provăzute cu documentele prescrise la oficiul protopresbiterat al tractului Unguraș, și pe lângă observarea dispozițiilor reglementare până la publicarea termenului de alegere să pot prezenta în parohie în vreo Duminecă sau serbătoare spre a funcționa și a face cunoștință cu credincioșii. —

Zălau, 13/26 April 1922.

Ioan Ciupe m. p.
prez. com. parohial.

Ioan Luca m. p.
notar com. parohial.

Nr. 158—1922. Văzut.

Unguraș, 17/30 April 1922.

Ioil Ghiuritan
protopresbiter

Vila Tinte în Ocna-Sibiului

vis-à-vis de scâlzi, constatătoare din 8 odăi mobilate, o sală mare și două bucătării, favorabilă și pentru restaurant, se închiriaza pentru lunile de vară. (71) 6—10

==== Detalii se pot afla tot acolo. ====

Subprefectura județului Sibiu.

Nr. 3802/922 subpref.

(92) 1—2

2 Autocamioane de vânzare

La subprefectura județului Sibiu se vor vinde 2 autocamioane prin licitație plus oferentului și anume un Hansa Llyod de 3 tone care se poate cerceta în curtea Subprefecturii (Strada Șaguna 10) și un Presto de 2 tone care se poate cerceta la firma Benker și Jeckel (Strada Lictor 2). Oferte sigilate se pot înainta la subprefectura până la 31 Mai la ora 1 amiază.

Schöpp m. p.
subprefect

La Bibliotecă arhiepiscopale din Sibiu se află în depozit spre desfacere broșurile din «Bibliotecă»:

31. Pagini alese din scriitorii români

Nr. 42. Eminescu M.: Satire.
Nr. 43. Negruzzi C.: Proza.
Nr. 44. Alexandri V.: Poezii populare.
Nr. 45. Odobescu Al.: Mihnea Vodă cel rău.
Nr. 46. Bolintineanu D.: Legende istorice.
Nr. 47. Creangă I.: Povestea lui Stan Pățitul.
Nr. 48. Eminescu: Poezii populare.
Nr. 56. Donici Al.: Fabule.
Nr. 57. Ispirescu P.: Povestiri.
Nr. 58—59. Goga O. Coșbuc, Creangă etc.: Pagini.
Nr. 61. Creangă I.: Amintiri din copilărie I.
Nr. 62. Speranță Th.: Anecdote populare.
Nr. 63. Creangă I.: Amintiri din copilărie II.
Nr. 64. Sandu-Aldea C.: Povestiri.
Nr. 65. Creangă I.: Amintiri din copilărie III.
Nr. 66. Pann A.: Judecata Strugurelui.

32. Pedagogică

Munteanu V.: Reforma orarului și surmenajul școlar.
Pestalozzi I. H.: Cum își învață Gertruda copii.

33. Pentru Popor

Nr. 5. Iliescu A.: Răvașele unui doctor, cartea I.
Nr. 6. " " " " " II.
Nr. 7. " " " " " III.
Nr. 8. Pann A.: Proverburile, adică zicale sau povestea vorbii.

34. Plugarului

Povești și îndemnuri pentru plugari și economi.

35. Politică

Nr. 2. Duca I. G.: Politica noastră externă.

36. Poporală a Asociațiunii

Nr. 25. Hodoș E.: Poezii populare din Banat.
Nr. 92. Georgescu I.: Satul meu: Un sat din Ardeal.
Nr. 93. Petra Dascălul: Din popor.
Nr. 94. Agârbiceanu I.: Povestiri.
Nr. 98. Georgescu I.: Tudor Vladimirescu.

37. Poporală «Minerva»

Nr. 5. Istoria Populară a lit. române.
Nr. 16. Cum să ne creștem copiii.
Nr. 17. Păstrarea sănătății.
Nr. 20. Războiul Românilor pentru neamul nostru vol. I.
Nr. 21. " " " " " II.
Nr. 22. " " " " " III.
Nr. 23. Iorga N.: Viața și faptele mitr. Moltovei Veniamin Costache.
Nr. 24. Aritmetica.

38. Poporală a administrațiunii domeniului coroanei

Kogălniceanu M. V.: Povești despre grădinile de le-gume. Buc. 1902.

Reclama este sufletul comerțului

Cum se vindecă Reumatismul și Gutta

este o broșură foarte interesantă și instructivă. Acolo veți găsi arătat pe larg toate boalele cum ar fi: reumatismul, gutta, artrita, durerile de șeale, durerile de picioare, migrena, dureri de cap, nevralgii, gravelă urică, boli de piele, etc. etc. precum și modul lor de vindecare. Această broșură se trimite la cerere, în mod gratuit, însă numai câteva zile. Deci vă sfătuim în interesul Dv. să cereți chiar astăzi această broșură, prin o carte postală adresată la FARMACIA VOREL din Piatra-N. Moldova